

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15CoCsp/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119273188
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6119273188.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobcu: PRIVATdept s.r.o., Hlohovec, Železničná č. 4/A, IČO: 45 322 571, zastúpený JUDr. Jánom Halkom, advokátom v Rožňave, Cyrila a Metoda č. 2, proti žalovanému: X. X. , narodený dňa XX.X.XXXX, bytom M., V. č. XX, o zaplatenie sumy 70,70 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 24. januára 2020, č.k. 21 Csp 50/2019-87, takto

rozhodol:

Dopĺňací rozsudok Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 24. januára 2020, č.k. 21 Csp 50/2019-87, vo výroku, ktorým súd vo zvyšku uplatnený nárok zamietol, z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 4.10.2019, č.k. 21 Csp 50/2019-52, výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 70,70 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 15.7.2017 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom II. žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. Priznal tak žalobcovi istinu v plnej uplatnenej výške a jej príslušenstvo (len) v podobe úrokov z omeškania rovnako v plnej uplatnenej výške. Dôvodil ustanovením § 524 ods. 1, ods. 2, § 526 ods. 1, ods. 2, § 760 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 2 písm. b/ zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, § 8 ods. 5, ods. 6 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach, čl. 3 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave; § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 C.s.p.

1.2. Na návrh žalobcu súd prvej inštancie (napadnutým) dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24.1.2020, č.k. 21 Csp 50/2019-87, doplnil výrok rozsudku zo dňa 4.10.2019, č.k. 21 Csp 50/2019-52, o ďalší výrok, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 1,20 € a vo zvyšku uplatnený nárok zamietol.

1.2.1. Dopĺňací rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil čl. 16 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p., § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vyhovel len sčasti návrhu žalobcu na doplnenie rozsudku o ním uplatnené náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume „26,40 €“ (v návrhu na vydanie platobného rozkazu žalobca žiadal priznať náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 31,68 €). Od 15.6.2019 obsahuje vyhláška č. 655/2004 Z.z. v § 13a ods. 1 písm. d/ aj úkon „predžalobná výzva“, ktorý však v rámci § 251 C.s.p. nemôže a ani nepredstavuje trovy konania tak, ako to vyžaduje C.s.p. Uvedenú položku je preto možné v konaní uplatniť iba ako príslušenstvom pohľadávky, čo aj žalobca urobil. Podľa názoru súdu ide o neúčelné a nespravodlivé uplatnenie práva (v časti tohto príslušenstva, ktoré je predmetom žiadosti o doplnenie rozsudku), v kontexte výšky žalovanej sumy, pravidelnú formulárovosť týchto hromadných žalôb a právne absolútnu nenáročnosť prípadu. Je v rozpore so zásadami právneho štátu, aby povinný subjekt, v dôsledku porušenia svojich povinností (cestujúci bez platného cestovného lístka) bol neúmerne a zbytočne zaťažovaný voči, ani nie voči oprávnenému, ale priamo jeho právnenému zástupcovi. Úspešný žalobca má legitímny nárok na ním účelne vynaložené trovy konania i na žalovanú istinu (100-násobok základného cestovného). Pokiaľ istina predstavuje 70,70 € a trovy konania 79,86 € a príslušenstvo ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky (26,40 € ako

odmena právneho zástupcu) ide o neúmerné zaťaženie povinnej strany. Argument, ktorý zákonodarca uviedol v dôvodovej správe „kvalifikovanou predžalobnou výzvou možno v konečnom dôsledku odvrátiť súdne konanie a teda má svoj účel v dôsledku toho by advokátom mala byť priznávaná odmena za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia“, nie je spôsobilý zmeny uvedených záverov súdu. V dôsledku aplikácie ustanovenia § 251 C.s.p. nemožno hovoriť o „odmene za takýto úkon v rámci náhrady trov právneho zastúpenia“. Vzhľadom na to, že hromadné spory týkajúce sa Dopravného podniku Bratislava, kedy cestujúci nezaplatia cestovné, sa väčšinou nekončia dohodou pred súdnym konaním, argument o možnom odvrátení súdneho konania je irelevantný. Predžalobné výzvy cestujúcim (budúcim žalovaným) zasiela, resp. iba preukazuje ich zaslanie, podacím hárkom. Z rozhodovacej praxe je súdu známe, že žalobca (jeho predchodca) pravidelne nepredkladá doručenky, ktoré by skutočne preukazovali reálne zaslanie a prebratie predžalobných výziev. Podací hárok preukazuje len odoslanie tejto zásielky. Žalobca tak nepreukázal, že sa predmetné výzvy skutočne dostali do dispozičnej sféry žalovaného. Ide iba o čisto formálny prejav vôle, ktorý nepôsobí a ani v rozhodnom čase nepôsobil voči neprítomnej osobe. Ak teda žalobca nepreukázal doručenie výzvy, ide o neúčelne vynaložené trovy. Súd považoval za potrebné tiež poukázať a zohľadniť aj iné skutočnosti. Žalobná požiadavka v časti nákladov vzniknutých spojených s uplatnením pohľadávky (odmena advokáta za úkon, kedy ten ani nepreukázal jeho doručenie, resp. možnosť žalovaného aby sa s ním oboznámil) nepredstavuje spravodlivý a proporcionálny výkon práv, hoci by aj žalobca bol v konaní úspešný. Zdôraznil rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.12.2019, č.k. 14 Co 168/2017-32, zo dňa 31.5.2018, č.k. 14 Co 156/2017-23, zo dňa 31.5.2018, č.k. 14 Co 136/2017-51, v ktorých odvolací súd v obdobných právnych veciach priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33 %. Prihliadol na skutočnosť, že ide o právne i skutkovo jednoduchú vec; žalobca si obdobné nároky uplatňuje v desiatkach iných sporov a tento záver odvolací súd aplikoval aj po spomenutej novele vyhlášky účinnej od 15.6.2019. Z podacieho hároku vyplýva suma 1,20 € ako výplatné (poštovné), podľa názoru súdu táto suma predstavuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nakoľko ide o preukázaný náklad, najmä v spojení so zásadami proporcionality.

2. Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku vo výroku, v ktorom súd vo zvyšku uplatneného nároku na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zamietol, podal včas odvolanie žalobca, dôvodiac tým, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (predovšetkým ak sa v odôvodnení vôbec nezaoberal jeho argumentom, že predžalobnú výzvu musel uskutočniť pre prípustnosť návrhu na vydanie platobného rozkazu a svoj odklon od ustálenej judikatúry neodôvodnil). V žalobe, v návrhu na vydanie platobného rozkazu (ods. III.), výslovne zdôraznil, že zaslaná predžalobná výzva bola nevyhnutným predpokladom prípustnosti návrhu v upomínacom konaní v zmysle ustanovenia § 3 ods. 6 písm. d/ zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov, účelnosť tohto úkonu je jednoznačná, keďže bez jeho uskutočnenia by súd návrh na vydanie platobného rozkazu odmietol. K tomuto sa súd v napadnutom rozsudku nevyjadruje. Záver súdu o tom, že takáto výzva je zbytočná a neúčelná, je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením. Veľká časť poštových zásielok s predžalobnou výzvou sa vrátila s odpoveďou ako neprevzatá v odbernej lehote, resp. adresát je neznámy, keďže dlžníci sa často nezdržiavajú na adrese svojho trvalého bydliska. Zdôraznil, že má (žalobca) najväčší záujem na mimosúdnom vymožení svojich pohľadávok, a teda nemôže byť reč o umelom navyšovaní pohľadávky. Ním predložený podací hárok ako elektronický dokument podpísaný Slovenskou poštou, a.s., preukazuje zaslanie predžalobnej výzvy. Odovzdaním zásielky s predžalobnou výzvou orgánu, ktorý je povinný ho žalovanému doručiť, sa zásielka musela dostať do dispozičnej sféry žalovaného. Tento ju buď prevzal alebo sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote alebo ako „adresát neznámy“. Aj v prípade reálneho neprevzatia je nepochybné, že žalovaný mal možnosť predžalobnú výzvu prevziať. Adresu, na ktorú bola predžalobná výzva zasielaná, uviedol pri kontrole cestovných lístkov sám žalovaný a v prípade, že sa na tejto adrese nezdržiava, nemôže to byť na škodu jemu (žalobcovi). Má za to, že už jej odoslaním na adresu uvedenú žalovaným sa táto nevyhnutne musela dostať do jeho dispozičnej sféry. Ak má súd prvej inštancie za to, že nárok na odmenu advokáta vzniká až dorúčením, resp. vrátením poštovej zásielky s predžalobnou výzvou, túto skutočnosť možno dodatočne preukázať digitálnym výstupom z tejto služby. Na jednej strane súd prvej inštancie uvádza, že uskutočnená predžalobná výzva je neúčelná, ale na druhej strane mu priznáva poštovné za jej zaslanie. Z toho vyplýva, že súd nepovažuje za neúčelnú samotnú predžalobnú výzvu, ale skôr trovy právneho zastúpenia s tým spojené. Tento záver je v rozpore s ústavným právom na súdnu ochranu a právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy. Ak má ústavou garantované právo nechať sa zastúpiť

právnym zástupcom, tento v jeho mene uskutoční úkon právnej služby, za ktorý mu patrí odmena, súd nie je oprávnený ním vynaložené trovy právneho zastúpenia v podobe odmeny advokáta za tento úkon nepriznať a priznať len hotové výdavky s úkonom spojené. Úkony právnej služby podľa § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. uskutočnené pred začatím súdneho konania (okrem predžalobnej výzvy napr. aj právny rozbor veci, rokovanie s protistranou) môžu byť za predpokladu, že sú spojené s uplatnením pohľadávky považované len za jej príslušenstvo. Je nepochybné, že predžalobná výzva je mimosúdnym uplatnením pohľadávky žalobcu voči žalovanému. Ak je takáto výzva uskutočnená advokátom, je s ňou spojený náklad v podobe trov právneho zastúpenia. Až úkony právnej služby uskutočnené po začatí konania sú trovami konania (za predpokladu ich účelnosti), o ktorých súd rozhoduje samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Na tom nič nezmenila ani vyhláška č. 159/2019 Z.z., ktorou sa s účinnosťou od 15.6.2019 zaradila medzi úkony právnej služby aj predžalobná výzva. Podľa dôvodovej správy išlo len o úpravu ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c/, keďže predžalobná výzva je nepochybne písomné podanie protistrane týkajúce sa veci samej a úmyslom zákonodarcu bolo pravdepodobne ukončiť interpretačné rozdiely ohľadom akceptovania predžalobnej výzvy ako úkonu právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky. Rozhodovanie o trovách právneho zastúpenia za predžalobnú výzvu v rámci náhrady trov konania je v rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky odmietané. V tejto súvislosti zdôraznil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 9.6.2010, sp.zn. 3 M Obdo 2/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2010. Zdôraznil tiež, že Okresný súd Bratislava II. v iných veciach (napr. sp.zn. 7 Csp 31/2019, 10 Csp 46/2019, 16 Csp 46/2019, sp.zn. 31 Csp 3/2019, sp.zn. 52 Csp 44/2019) mu priznáva náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo veciach pohľadávok z dopravy. V tomto kontexte je napadnutý rozsudok v rozpore s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti zdôraznil nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.11.2017, sp.zn. III. ÚS 289/2017, zo dňa 15.6.2016, sp.zn. II. ÚS 19/2016. O všetkom žalobcom uplatnenom príslušenstve žalovanej sumy je súd povinný rozhodnúť rozhodnutím vo veci samej. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie; žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné a že teda dopĺňací rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom rozsahu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/, § 391 ods. 1 C.s.p.).

5. Z obsahu spisu zostalo nepochybné, že žalobca (v upomínacom konaní) sa domáhal zaplata istiny v sume 70,70 €, úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. z nej od 15.7.2018 do zaplata, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 € (nie v sume 26,40 € ako uviedol súd prvej inštancie), ako aj náhrady trov konania. K návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil doklad o tom (č.l. 14 spisu), že žalovaného na jeho známu adresu vyzval (predsporovou výzvou/pokus o zmier) na zaplata sumy 70,70 €, zákonného úroku z omeškania ku dňu 20.3.2019 v sume 2,40 €, trov právneho zastúpenia spojených s touto výzvou v sume 31,68 €, spolu v sume 104,78 €, v lehote 7 dní od doručenia; z obsahu žaloby, spisu, vyplýva, že žalovaný svoju povinnosť nesplnil. Hmotnoprávnymi nárokmi v predmetnej právnej veci tak zostal nárok žalobcu na zaplata istiny v sume 70,70 € a jej príslušenstva v podobe úrokov z omeškania vo výške 5 % p.a. z nej od 15.7.2018 do zaplata a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 € (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Je právne irelevantné, že spolu s pohľadávkou v sume 70,70 € bol postúpený (len) nárok na zaplata úrokov z omeškania. Je notorietou, že osud príslušenstva je závislý od veci samej. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Charakter nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka má aj odmena za poskytnutú právnu pomoc pred uplatnením samotnej pohľadávky na súde a následne taká zaplata (porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.3.2009, sp.zn 2 Cdo 7/99; zo dňa 9.6.2010, sp.zn. 3 M Obdo 2/2010, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 7/2010; Krajského súdu v Prešove zo dňa

21.11.2012, sp.zn.

18 Co 109/2011; Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.9.2017, sp.zn. 8 Co 159/2017; Krajského súdu v Prešove zo dňa 7.11.2017, sp.zn. 9 Co 64/2017; Krajského súdu v Košiciach zo dňa 21.12.2019, sp.zn. 9 Co 110/2016; a ďalšie).

6.1. Súd prvej inštancie pochybil, keď takto uplatnený nárok (nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 €) neposúdil ako hmotnoprávny nárok žalobcu v pozícii príslušenstva pohľadávky a následne o ňom ako takom nerozhodol v rozsudku pri rozhodovaní o nárokoch žalobcu vo veci samej; ak sa tak nestalo, nerozhodol o celom predmete konania.

6.2. Hoci dopĺňacím rozsudkom toto pochybenie súd napravil, opätovne sa dopustil pochybenia spočívajúceho v tom, že tento hmotnoprávny nárok (nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 €) posudzoval z procesného hľadiska ako nárok na náhradu trov konania, a nie ako hmotnoprávny nárok. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nie je vecne a právne správne.

7. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), bude o nároku žalobcu na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky pred podaním žaloby v sume 31,68 € (o jeho zvyšnej časti) opätovne konať a rozhodnúť. Keďže ide o hmotnoprávny nárok, žalobcu stíha splnenie si povinnosti tvrdenia a dôkazná povinnosť; predovšetkým aké náklady, v akej výške, komu, v súvislosti s uplatnením si pohľadávky na súde v predmetnej právnej veci pred podaním žaloby na súde, vynaložil a svoje tvrdenie preukáže. Súd prvej inštancie ich následne posúdi, či išlo o účelne vynaložené trovy pred podaním žaloby na súd, či išlo o trovy v súvislosti s predmetnou pohľadávkou, či tieto aj skutočne žalobca právnomu zástupcovi uhradil a kedy sa tak stalo, ako aj ďalšie pre vec podstatné právne skutočnosti. Posúdi tiež prostriedky procesného útoku, procesnej obrany protistrany (§ 149, § 150 C.s.p.), ale aj povinnosti súdu uložené mu ustanovením § 295 C.s.p., vrátane toho, kedy nastávajú účinky doručenia podania, či žalobca splnil povinnosti uložené mu zákonom č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov. Až následne potom rozhodne o návrhu žalobcu na doplnenie rozsudku.

7.1. Ak súd dospeje k záveru, že žalobca pred podaním žaloby v skutočnosti nevynaložil náklady pred jej uplatnením na súde v súvislosti s predmetnou pohľadávkou, potom dopĺňacím rozsudkom v celom zvyšku (presahujúci už priznanú sumu 1,20 €) žalobu zamietne.

7.2. Ak súd dospeje k záveru, že žalobca pred podaním žaloby účelne vynaložil náklady pred jej uplatnením na súde v súvislosti s predmetnou pohľadávkou v sume 31,68 €, potom dopĺňacím rozsudkom o tomto nároku (presahujúci už priznanú sumu 1,20 €) rozhodne; buď mu ho prizná v celom rozsahu alebo len v časti, v presne vymedzenej, a vo zvyšku žalobu zamietne.

8. V každom prípade bude rozsudok obsahovať všetky náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p.

9. Pri rozhodovaní dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie rozhodne aj o nároku na náhradu trov tohto konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom (§ 255 a nasl., § 396 ods. I, ods. 3 C.s.p.).

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred dovolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).